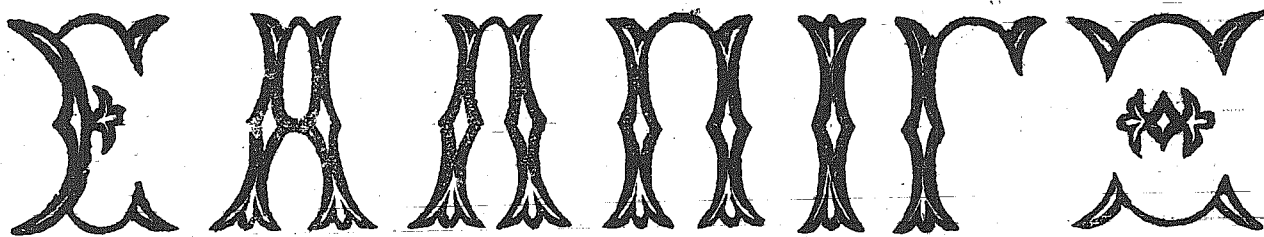

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Εν δὲ τοῖς ἐξωτε-
ροῖς 15.

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἄ πο-
κοπὴν. — Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προ-
γράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνέχεια)

Ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐξεθέσαμεν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ πρὸς ἀντι-κατάστασιν τῆς δεκάτης εἶνε κατ' ἡμᾶς ὁ εὐκολώτερος καὶ δικαιοτέρος. Εὐκόλως δύναται νὰ εὐρεθῇ τὸ διανε-μηθῆσθαι ποσόν, εὐκόλως δύναται νὰ γείνη γνωστὸν τὸ ποσὸν τῶν σπειρο-μένων στρεμμάτων, εὐκόλως δύναται πᾶσα γῆ νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν ἀρμο-ζούσαν αὐτῇ κατηγορίαν, καὶ εὐκόλως δύναται νὰ γείνη ἡ διανομή. Εἶνε δὲ δικαίως δεῖξις ἡ παρελθούσα ἐκτακτικὴ ἐμπεριείχε καὶ ἀφόρους καὶ εὐφόρους χρόνους. Ἐν καὶ μόνον δύναται τις νὰ ἀντιτάξῃ, ὅτι πιθανὸν νὰ συμβῇ μία ἄφροια καθ' ἣν ὁ γεωργὸς δὲν θὰ λάβῃ τίποτε, καὶ ὅμως πάλιν θὰ εἶνε ὑπο-χρεωμένος νὰ πληρώσῃ τὸ ἀποδεδει-γμένον ποσόν. Ναί, λέγομεν, ἀλλὰ θὰ συμβῇ καὶ μία εὐφορία καθ' ἣν ὁ γε-ωργὸς ὤφειλε νὰ πληρώσῃ πολὺ πε-ρισσότερον ποσόν, καὶ ὅμως τὸ αὐτὸ πάλιν θὰ πληρώσῃ. Οὕτω τέλος πάν-των ἡμεῖς φρονοῦμεν, δὲν θὰ διατάσω-μεν ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ὑπε-ροχὴν ἄλλου τρόπου, ἐὰν εὐρεθῇ τοιοῦ-τος καὶ εἶνε πρᾶγματι τοιοῦτος. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τοῦτο θεωροῦμεν ἐκ τῶν πρώτων ἐφ' ἃ ἡ Βουλὴ μας πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ.

Κ. Ἐπὶ βλεψίς ἐπὶ τὴν γεωρ-γίαν καὶ ὑποστήριξις αὐτῆς.

Πολλὰ δύναται νὰ πράξῃ πατρικὴ κυβέρνησις πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωρ-γίας, ἥτις εἶνε ὁ μόνος τῆς νήσου πλοῦ-τος, ὅσον γεωργικὰς πρᾶξεις, διοχε-τεύσεις ὑδάτων πρὸς ἀρδευσιν γαιῶν κλ. πλὴν θεωρουμένων τούτων ἀδυνά-των πρὸς τὸ παρὸν, ὑπάρχουν ἄλλα εὐκολώτερα ἀλλ' ἐπίσης ἀναγκαῖα πρὸς προαγωγὴν τῆς γεωργίας. Π. γ. εἶνε ἀνάγκη νὰ ὀρίζεται διὰ κανονισμοῦ πότε ὁ ἀμπελουργὸς πρέπει νὰ κάμῃ ἐναρξιν τοῦ τρυγητοῦ του, πότε πρέπει νὰ συλλέγηται τὸ χαροῦπι, πότε ἡ πῶς πρέπει νὰ συλλέγωνται αἱ ἐλαῖαι, τρία ταῦτα, τὰ κυριώτερα, κατόπιν τῶν δημητριακῶν, προϊόντα τῆς νήσου.

Εἶνε ὁμολογούμενον ὅτι καὶ ὁ τρυγη-τὸς γίνεται πάντοτε βεβιασμένος, πρὶν ἢ ὠριμᾶσθαι καλὸς ὁ καρπὸς, καὶ ἐκ τούτου γίνεται τὸ κρασί ἐλσεινόν, καὶ τὸ χαροῦπι συναθροίζεται ἄωρον, καὶ αἱ ἐλαῖαι ῥίπτονται μὲ τρόπον βλά-πτοντα καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἐλαιόδένδρα. Τὸ βεβιασθὲν εἶνε ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶνε ἔργον ἐνδὲς γεωργικοῦ συλλόγου ἢ γεωρ-γικοῦ τμήματος, πλὴν ἐπειδὴ δὲν κα-τορθοῦται τοιοῦτο πρὸς τὸ παρὸν, πρέ-πει νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τούτων ἡ Κυβέρνησις. Οἱ γεωργοὶ μόνον τῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σκεφθῶσι τὴν ὠ-φέλειάν των καὶ νὰ διορθωθῶσιν. Ἀρ-χίζει π. γ. εἰς ἀμπελουργὸς νὰ τρυγᾷ τὸ ἀμπέλι του, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἀρχίσῃ καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸ γειτονικὸν ἐκείνου ἀμπέλι, διότι φοβεῖται ἀπὸ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ τρυγη-μένον, καὶ ὁ ἄλλος τὸ αὐτὸ, καὶ οὕτω διὰ μιᾶς ἀρχίζει ὁ τρυγητὸς. ἀδιάφορον δὲ ἐὰν τοῦ ἐνδὲς μὲν ἀμπελίου εἶνε ὠ-ριμος ὁ καρπὸς τοῦ δὲ ἄλλου ἄωρος. Εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν χαρουπίων βιάζονται ποῖος νὰ ἀρχίσῃ πρῶτος διὰ νὰ εὐρὴ ἐργάτας εὐθηνότερους, ἅμα δ' ὁ εἰς ἀρχίσῃ ἀρχίζουν ἀμέσως ὅλοι ἀ-διάφορον ἂν ὁ καρπὸς εἶνε εἰσέτι πράσι-νος. Οὕτω λοιπὸν φρονοῦμεν ὅτι εἰς κα-νονισμὸς ἀνδρὲν διορθώσῃ καθ' ὁλοκλη-ρίαν τὸ κακὸν δύναται ὅμως νὰ παρέ-ξῃ μεγάλην καὶ σημαντικὴν ὠφέλειαν. Δύναται προσέτι ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπι-τάτῃ τὴν δενδροφυτείαν δένδρων καρ-ποφόρων οἷον ἐλαίων, ἀμυγδαλῶν, χα-ροῦποδένδρων κλ. τὰ ὁποῖα εἶνε μετὰ τὴν γεωργίαν τὰ μᾶλλον προσδο-φόρα. Δὲν πρέπει νὰ ἀρχῇται ἡ Κυ-βέρνησις εἰς τὴν φύλαξιν καὶ διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων ἀγρίων δένδρων μόνον, καὶ νὰ μὴ φροντίζῃ περὶ φυτεύ-σεως νέων καὶ καρπύμων. Ἡ πρόσοδος τῶν καρπύμων δένδρων εἶνε σχεδὸν πάντοτε ἐξησφαλισμένη.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΤΕΛΟΣ

Ἡ σταφίς, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ προϊόντα τῆς νήσου, ἦν ἀτελής ἐν τῇ ἐξαγωγῇ της. ἐδε-

κατίζετο καὶ αὐτὴ ὡς σταφυλὴ καὶ οὐδὲν πλέον· ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δε-κάτης τῶν σταφυλῶν ἡ σταφίς ὑπεβλήθη εἰς τέλος ἐξαγωγῆς πρὸς 10 ο). Οὕτω λοι-πὸν ὁ φόρος τῶν σταφίδων ἐκτίεται ἐν ὥρᾳ ἐξαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ τέλος ἡ φόρος οὗτος, ἐν τῷ τε-λωνεῖῳ καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξαγωγῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐκτιμητοῦ οὐχὶ πρὸς 10 ο) ἀλλὰ πρὸς 12 πρὸς 15 ἢ καὶ πλέον, διότι τοῦτο ἐξήρτηται καθόλου ἐκ τῆς καλῆς ἢ κα-κῆς διαθέσεως αὐτοῦ. Οὗτος, δὲν δύναται, μὲν νὰ ἐκτιμῇ τὴν σταφίδα ὑπὸ τὴν ἀγο-ραίαν αὐτῆς τιμὴν, δύναται ὅμως, ὡς καὶ γί-νεται, νὰ ἐκτιμᾷ αὐτὴν κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν, χωρὶς ὁ ἔμπορος νὰ δύνηται ν' ἀντιτάτῃ εἰς τὴν αὐθαρεσίαν ταύτην οὔτε τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου οὔτε τὰ λογικώτερα καὶ ισχυρώτερα κατὰ τῆς γινομένης ἀδικίας.

Ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν οἶνων ἡ ἐμπορι-κὴ αὐτῶν ἀξία προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοι-κητικοῦ συμβουλίου, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ καὶ αὐτὴ ἡ σκιά τοῦ νόμου ἐξανίσταται τ' αὐτὸ δὲ γίγνεται καὶ ἐπὶ τῶν χαρουπίων, ὧν ἡ τιμὴ ὁμοίως κατὰ μῆνα προσδιορίζεται καὶ τὸ τέ-λος τελεῖται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀρισθείσης δῆθεν ἀγοραίας ἀξίας τοῦ εἶ-δους, πρὸς 10 ο). ἦτοι τὰ χαροῦπια ὑποβλή-λονται εἰς ὠρισμένον τέλος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ λεγομένου Διοικητικοῦ συμβουλίου γιννομένης.

Ἀλλὰ παρὰ ταῦτα, ἔχομεν καὶ τὰς τε-λωνιακὰς συμβάσεις, καθ' ἃς ἐπὶ ἐκτιμήσεως εἰσαγομένων, ἐπιζημιῶν τῷ ἐμπόρῳ, δικαιούται οὗτος νὰ ἐκτίσῃται τὸ τέλος εἰς εἶδος, ἦτοι «τὸ τέλος ἐκ τοῦ τελωνιζομένου πράγματος». Ὅτε δὲ ὁ κύριος νομοθέτης ἐνομοθετῇ περὶ τοῦ τέλους τῶν σταφίδων, ὑπ' ὅψει βε-βαίως εἶχεν ἡ τὴν ἐν τῷ τελωνεῖῳ γίγνο-μένην ἐκτίμησιν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς εἰσαγωγῆς ἢ τὴν ἐπὶ τῶν χαρουπίων, διότι πρᾶγματι πε-ρὶ τῶν αὐτῶν ἐπρόκειτο. Εἶδος ἐξαγωγῆς τὰ χαροῦπια εἶδος, ὡριμότης καὶ ἡ σταφίς, δεκατεῖαν ἀντιπροσωπεύει τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τέλος ἐπὶ τῶν χαρουπίων, δεκατεῖαν καὶ τὸ ἐπὶ τῆς σταφίδος τέλος, διότι ἅπαντα τὰ τῆς ἐξαγωγῆς εἶδη εἰσὶν ἀσύδοτα, ἀτελῆ ὁ περὶ τῆς δεκατείας τῆς σταφίδος νομοθετήσεως δὲν ἔδυνα-το νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ δεκατεία αὐτῆς ἔμενεν εἰς τὴν αὐθαίρετον ἐκτίμησιν τοῦ τελωνεῖου, διότι τότε ἠδυνάμεθα νὰ ἐπαυλαῶμεν τὸ «οὐδὲ τούρκικα».

Εἰ μὲν λοιπὸν ἡ σταφίς θεωρηθῇ ὡς δεκατι-ζομένη, καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ἀνάγκη νὰ προσδιορίζηται ἡ ἀγοραία αὐτῆς ἀξία ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, ὡς ἡ τῶν χαρουπίων.

εί δὲ ὡς τελωνιζόμενη καὶ οὐχὶ δεκατιζόμενη, νὰ ρυθμίζηται τὸ τέλος αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ λοιπὰ τελωνιζόμενα εἶδη· ἄλλως, τὸ ἐπὶ τῶν σταφίδων τέλος, ὡς ὀρίζεται, εἶνε οὐ μόνον αὐθαίρετον, ἀλλὰ καὶ λαφυραγωγικόν· ἀλλ' ἴσως πολλοὶ ἀγνοοῦσι πῶς νῦν ὀρίζεται ἡ ἀξία τῶν σταφίδων καὶ ἐπομένως πῶς τελεῖται τὸ τέλος αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ θὰ διαλάβωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ ὁ ἔμπορος εἰς τὴν ἔκτισιν τοῦ τέλους αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΤΕΡΙΚΑΙ ΠΑΡΗΣΕΙΣ.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην γίνονται μεγάλοι καὶ φοβεραὶ πολεμικαὶ προετοιμασίαι, ὅχι μόνον παρὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων παρὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἡγεμονιῶν καθὼς τὸ Μαυροβούνιον. Διάφοροι Κυβερνήσεις ἀσχολοῦνται περὶ μεταρρυθμίσεων πρὸς μεγαλειτέραν καὶ τελειότεραν στρατιωτικὴν διοργάνωσιν, ὡς ἡ Γερμανία, Αὐстроουγγαρία, τὸ Βέλγιον κλ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐώρτασε τὴν 1 Ἰανουαρίου τὴν ὀγδοηχοστὴν ἐπετηρίδα τῆς εἰς τὸν στρατὸν κατατάξεώς του. Κατὰ τὸ 1807 δεκαέτης εἰσέτι εἶχε καταταχθῇ ἐν τῷ στρατῷ τῆς Πρωσσίας.

Ὁ Ἰδδὲσλεϋ, ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἐπισήμῳ διαμονῇ τοῦ λόρδου Σαλισβουρή. Ἐνῷ ἀνῆρχετο τὴν κλίμακα ὅπως διαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ τὸν κατέλαβεν αἰφνης ἀδιαθεσία. Ἀμέσως μετῆνέχθη εἰς τὸ ἰδιαιτερον δωμάτιον τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅπου ἐξέπνευσε μετὰ τινα λεπτά.

Φαίνεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Βάττεμπεργ προτίθεται νὰ μεταβῇ καὶ εἰς Αἴγυπτον διότι κατὰ τὴν «Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου γίνονται ἐκεῖ προετοιμασίαι πρὸς ἀξιοπρεπὴ ὑποδοχὴν αὐτοῦ. — Εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐδόθη συμβουλή παρ' ὅλων τῶν αὐλῶν νὰ τὰ συμβιδάσωσι μετὰ τὴν Ρωσσίαν διότι πρὸς ἐκείνην ὀφείλουν εὐλάβειαν ἥτις τοὺς ἡλευθέρωσεν. — Ὁ Βάττεμπεργ ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἂν ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων δὲν θὰ δεχθῇ.

Ἐπειδὴ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημοσιεύονται σκέψεις περὶ τῶν πατριαρχικῶν ἐρεθίζουσαι τὰς ἀντιπάλους μερίδας, τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀπηγόρευεν αὐταῖς τὴν δημοσίευσιν τοιούτων σκέψεων.

Διελύθη τὸ Γερμανικὸν Κοινοβούλιον ὡς ἐκ τῆς συζητήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ Αὐστρία κάνει μεγάλους ἐξοπλισμούς. Κατὰ τὸν «Χρόνον» ἡ Πύλη εἶνε ἀποφασισμένη νὰ προσκαλέσῃ τὴν βουλγαρικὴν ἀντιγεμονίαν νὰ παραιτηθῇ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ ὑποστηρικθῇ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἡ Γαλλία συγκεντρώνει στρατοὺς εἰς τὰ σύνορα.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Δὲν ἠρκέσθη ὁ γέρων Ὀλυμπος εἰς τὸν σκοῦφον παρὰ ἐφόρεσε καὶ τὸ ὑποκάμησόν του. Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Λευκωσίας μάλιστα φαίνεται ὅτι ἐφό-

ρεσε καὶ κάλσας. Ἡ ψύχρα τέλος πάντων τοῦ παρελθόντος ὀκταημέρου ἤτοτι πρωτοφανές· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραπονώμεθα ἀφοῦ καὶ εἰς τοὺς Παρισίους συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ ὅχι μόνον ἐκεῖ παρὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Μετὰ πλείστης ὁσπτεσ ευχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι τὰ περὶ τῆς καταρτίσεως Λέσχης ἐν Λεμεσῷ προχωροῦσι πᾶν εὐχαρίστως. Ὑπεγράφησαν συνθεομνηταὶ μέχρι τοῦδε 70 περίπου ἡ δὲ συνδρομὴ πρὸς τὴν ἑξῆς κατ' ἔτος καὶ υποχρεωτικὴ διὰ 3 ἔτη. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο συνέλευσις τῶν συνδρομητῶν καθ' ἣν ἐτέθησαν διὰ γενικῆς συζητήσεως αἱ βάσεις τῆς Λέσχης ἐδόθη δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ ὄνομα «Ἐνωσις» καὶ ἐξελέγη διὰ πλειοψηφίας Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμης, Δημοσθ. Χατζηπαύλου, Γ. Μαλικίδου, Θ. Περιστηνῆ, Π. Δ. Παπαδάκη, Γ. Παυλίδου καὶ Σπ. Ἀραούζου ἥτις θέλει συντάξῃ τὸν κανονισμόν, ὅστις καὶ πάλιν θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰ μέλη πρὸς ἔγκρισιν, θὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ καταλλήλου οἰκήματος καὶ περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν καὶ ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος.

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν θάνατον τοῦ ἐλλογιμοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Εὐρυβιάδου Δ. Φραγγοῦ, ὁδη διαμένοντος ἐκεῖσε πρὸ πολλοῦ, παρελθόντος ἐξ Εὐφλογίας. Ὁ μακαρίτης πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπηγγέλλετο τὸν μεγαλέμπορον ἐν Λεμεσῷ, κατόπιν ὅμως δυσμένειαι τῆς τύχης τὸν ἡνάγκασαν νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ξένα. Ἦτο ἀνὴρ λόγιος τὰ δὲ γραφόμενά του ἡρτημένα δ' ὄφους τινὸς ἀρχαϊκότητος διεκρίνοντο ἐπὶ καλλιπείᾳ. Αἰωνία του ἡ μνήμη!

Λευκωσία. Τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ Λευκωσιᾶται ἐξύπνησαν καὶ εὐρον κατάλευκον τὴν Λευκωσίαν καὶ τὰς περὶ ἐπεδίαδας καὶ χωρία. Ἐστου ἐκείνη τὴν ἡμέραν 5 δακτύλιον. Τὴν προπαρελθούσαν Τρίτην ἐσπέρας πρὸς τὴν Τετάρτην (7 Ἰαν.) ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς ἐν κηροπλαστεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Κηροτρούπαση, ἐδέησε δὲ νὰ κατεδαφισθῶσι τὰ 2 παρακείμενα μαγαζία διὰ νὰ περιορισθῇ τὸ πῦρ. Βλάβη ἐγένετο περίπου 50—60 ληρῶν.

Ὁ κ. Σπύρος Τελεβάντος ἐκ Λευκωσίας διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας ἐν Κτήματι Πάφου.

Θεατρικά. Χθὲς βράδυ παρεστάθη ἡ «Μαλβίνα» ἡ ὑπὸ τῆς ἀξιοτ. κ. Κασσάνδρας τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ζήνωνος δραματοποιηθεῖσα. Ἐπιτυχὲς τὸ δράμα διὸ καὶ συγχάρομεν τὴν λογίαν κ. Κ. Ζήνωνος, καὶ ἐπιτυχῶς παρεστάθη, ὅλων τῶν προσώπων καλῶς υποκριθέντων τὰ πρόσωπα μ' ὅλην τὴν δυσκολίαν τὴν ἀπέντων ὡς ἐκ τῆς ὑπὸ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἡθοποιοῦ υποκρίσεως δύο προσώπων. Ἡ λύσις ὅμως τοῦ δράματος εἶνε λίαν λυπηρὰ καθ' ἡμᾶς, ἐν τῷ συνόλῳ δὲ τοῦ δράματος μένουσι κενὰ τινα.

Ἀπλετον γέλωτα προὐκάλεσεν ἡ κωμωδία «Ὁ Ἀραμπῆς» τοῦ Ἰ. Σουρή ἥτις ἐπέτυχεν ἀληθῶς ὡς παριστώσα τοὺς ἀραβὰς ζητούντας μέροπαλα ἐλευθερίαν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦν καὶ νομίζουν ὅτι πετᾷ καὶ δύνανται νὰ τὸ ἀρπάξουν.

Ἡ γθεσινὴ παράστασις ἦτο ἡ τελευταία εὐεργετικὴ καὶ ἀποχαιρετισμοῦ πλην ἀπορῶμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς δὲν ἐδόθη καὶ ἐνταῦθα μία παράστασις ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου. Μήπως τὸ νοσοκομεῖον ἡμῶν εὐρίσκεται εἰς ἀνθρωπότεραν κατάστασιν τῶν ἄλλων καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης συνδρομῆς; Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ καλὰς ὑπὲρ τοιούτων σκοπῶν διαθέσει ἐπιδεικνύμενος ὅς ἐστι ἀνθρωπότης ὅτι ἔχομεν καὶ ὅτι θὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν πρότασιν μας.

Θεωροῦμεν προσέτι καλὸν νὰ κρατηθῇ ἀκόμη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὁ Θίασος διὰ νὰ δώσῃ 8—10 εἰσέτι παραστάσεις, διὰ νὰ μὴ μᾶς εὐρωσιν αἱ προσεχεῖς ἡμέραι ἀνευ οὐδεμ. αἱ τερπνῆς καὶ ὠφελίμου διασκεδάσεως.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν θέλει παρασταθῇ ἡ «Γαλάτεια» ὑπὲρ τοῦ ἀξιολόγου ἡθοποιοῦ κ. Π. Τσούκκα ὅστις καὶ πρῶτην φοράν θὰ λάβῃ μέρος ἐν ταῖς ἐνταῦθα παραστάσεσιν. Ὁ κ. Π. Τσούκκας ὁ ἄλλοτε μέλος τοῦ ἰδίου θιάσου φημίζεται ὡς εἰς τῶν καλλίστων ἡθοποιῶν. Δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας θὰ συρρεύσῃ ἀθρόον ὅπως τὴν καὶ συγχρόνως συνηθισμένη καὶ τὸν καλὸν τοῦτον νέον.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Θλιβερὸν ἀκουσμα παρτὶ φίλῳ καὶ συγγενεῖ διεδόθη ἀπροσδοκῆτως σήμερον ἀπὸ τὴν πόλιν! Ὁ δυστυχὲς φίλτατός μοι καὶ συγγενὴς μου Εὐρυβιάδης Δ. Φραγγοῦδης ἐτελεύτησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐτελεύτησεν ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης μας, ὁ εὐπαιδευτος, ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, ὁ γενναῖος τὴν καρδίαν, φίλιτος συμπολίτης, προσβληθεὶς ὑπὸ

Εὐφροσύνας καὶ θάπτεται σήμερον εἰς τὴν ξένην ὅπου ἀνθρώποι συγφορὰ τὸν ἐκράτου, Εὐριβιάδης Φραγκοῦδης, πηλίκως, διότι μόλις ἦγε τὸ 56 τῆς ηλικίας του ἔτος· διέμενε πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξασκῶν τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα διὰ καλῶν ἐν-πετοῦς, διὰ γλώσσης καλλιμαλίδου, δι' ἀρχῶν τιμῶν. Πρὸχθες ἀκόμη ἀνέγνω ἄρθρον σου πλῆρες φαντασίας, πλῆρες δακρύων, καὶ θρηνητικῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Κυπρίου! Ἐδάκρυσα τότε, ἀλλὰ σήμερον εἰς τὸ ἄγγελμα τοῦ σκληροῦ θανάτου σου, ὦ φίλε μοι ἀχώριστε, ὦ φίλε μεθ' οὗ τεσσαράκοντα ἔτη μένηται καὶ τεσσαράκοντα ἔτη φίλων τρεφόντων, δὲν ἔχω ὁμιλῶν τὰ ρευστῶν ὀφθαλμῶν μου! ἡ καρδία μου συνε-τρίβη, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐστέρηνσαν, κατέλαβέ με καὶ συνέσφιγγέ με ἡ θλίψις ἐκδηλοῦμένη ἐν τοῖς ἰσχυρίσιν μου! Ἡλίτθα ὅτι θά σε ἐπανέβλεπον ζωηρὸν, μετὰ τὸ ἐκστράπτειν βλέπειν σου, μετὰ τὴν οὐράνιον εὐφροσύνην σου, μετὰ τὰς τερπνὰς εὐφροσύνας σου, μετὰ τὸ πνεῦμά σου τὸ ὕψιστον, ὅπερ διεχύετο ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ τῇ συντασστροφῇ σου τῇ πλήρει ἐγγύειας!

Ἀλλ' ἐμάρτό σοι ὡς ἀποθάνῃς ἐν τῇ ξένῃ! ὡς ἀποθάνῃς μακρὰν συγγενῶν καὶ φίλων, μακρὰν ἐκείνων οἵτινες σ' ἐρί-ωσκον καὶ σε ἐξέτιμων καὶ σε ἠγάπων! ἔπεσες ἐν τῇ ἡτοιμάσει τῇ ἐρεθῆς! Τὴν ἐκλείσσε σου τοὺς ὀφθαλμοὺς φίλτατέ μοι, καὶ τίς ἠκολούθησε τὴν ἐκφορὰν σου καὶ τίς ἐροσήμεσε σε, ὦ ἄνερ ὅστις ἐ-ρενήθης ἐν τῇ εὐτυχίᾳ, ἔζητας τιμῶμε-ρος, αἰρούμενος καὶ γενναίως τὸ χρυσὸν σου διαρέων, οἷς ἐξητούμεθα τὴν συκ-δρομὴν σου; — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πό-λει τῆς πρακτικότητος, εὐρὺς περιβαλὼν εὐρὺς ὕδωρ ἐν τῇ δίψῃ σου, Εἶπες περὶ σε τὴν φίλταν, καὶ τὴν σποδρὴν συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἐρίωσκον σε καὶ ἐτίμων σε; Ἐκεῖ ἔζησ ἀγνώστως, δι-ήρξασ ἀπαράτητος καὶ ἐθαμιάζετο μόνον ὅταν τὴν φιλοῶδη καὶ πλήρη αἰ-σθήματος ἄρθρα σου ἐγραφεσ ὑπὲρ τῆς πα-τρίδος σου. Ἀλλ' ἂν ἐκεῖ ἔρημος καὶ λῆ-θρα βίωσ, δὲν ἐχούνησαν δάκρυα καὶ δὲν ἠκούσθησαν σόνοι, ἐνταῦθα θὰ φάγωσιν αἱ καρδίαι μας, θὰ περθίσωμεν, καὶ θερ-μὰ δάκρυα ρέουσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας! τίς ἐρωτᾷ πλέον περὶ σοῦ; ὅσοι θρη-νοῦσι σήμερον, ὅσοι στενάζουσι ἐπὶ τῇ συγφορᾷ! εἰσὶ δὲ οὗτοι ἄδελφοὶ καὶ ἁ-δελφαί, συγγενεῖς καὶ φίλοι εἰλικρινεῖς οἵτινες σὲ ἠγάπησαν καὶ σοὺ πάντοτε ἐ-μνημόνεον, ὡς τῆς σκληρᾶς εἰμυμένης καὶ τῆς εὐγενεστάτης φιλοτιμίας θύμῃ! ὁ θρηνῶν σε, δὲν εἶναι μόνον φίλος σου ἀλλὰ καὶ συγγενής, ἀλλὰ καὶ ἐπαιρέτης σου εἶναι σοὶ ὁ ἀχώριστος ἐν τῇ ζωῇ φίλος σου.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 25 Ἰανουαρίου 1887.

Φίλῳ Σάλπιγγι (Ἐκ Λογ. 27 Ἰαν. 87)

Βουλευτικὴ Κολυμβήθρα.

Βαπτισθέντες ἐν τῷ ὕδατι, τῆς ἀπο-λύτου ἐμπιστοσύνης τῶν πατριωτῶν των, οἱ νεοφώτιστοι βουλευταὶ μας ἐσμέν βέ-βαιοι, ὅτι εἶναι καὶ Μύσται τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος συμβόλου, ὅπερ ἐστὶν Ἡ πατὶς σθέγει προστασία τῶν συμφερόν-των τῆς ταλαιπωρουμένης πατρίδος.

Ἐκ τῆς βουλευτικῆς κολυμβήθρας, εἰδομεν ἐξερχομένους, φιλολόγους, δικη-γόρους, λογίους καὶ ἐμπόρους, ὑπὸ τὸ δόγμα Βουλευτᾶς, κράμα τῶν ἐπιστη-μονικῶν, πρὸς τὸ ὁποῖον ἅπανα ἡ νῆσος

ἐνατερίζει, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀπεκδέχεται τὰ πολλὰ καὶ καλὰ.

Ἀνάγκας ἡ πατρίς ἔχει ἀπείρους καὶ πολλὰπλᾶς καὶ χρήσις ἀμέσου θεραπείας διότι εὐρίσκεται πρὸ πολλοῦ εἰς μαρ-σιὸν καὶ ἐξόντωσιν, ἥτις παρουσιάζεται καθεκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, διὰ τῶν δημοσίων κηρύκων ἐκποιοῦντων τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα τοῦ δυστυχικοῦ νη-σιώτου.

Κύριοι Βουλευταὶ, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐν ἀδελφικῇ συμποσίᾳ, ἐνεργήση-τε, πᾶν ὅτι συμφέρει, εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ καθεστῶτος, καὶ μετὰ τῶν ἐπισήμων συναδέλφων σας προσπαθήσητε, εἰς τὸ νὰ καύωσιν ἡ νῆσος εὐήμερον καὶ εὐτυχισμένην.

Τὰ τῆς εὐμερίας μέσα, εἶναι γνω-στὰ ὑμῖν, ἀλλ' ἐπιτρέψατε νὰ σὰς τὰ ὑπερβυθίσωμεν καὶ πάλιν διότι γνωρί-ζομεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου, δηλαδὴ ἐκφράζοντες δημοσίᾳ τὰ παράπονα ἡ-μῶν, αἰσθανόμεθα ἐλάττωσιν τούτων.

Μελέτη τῆς Οἰκονομικῆς καχεξίας τῆς νῆσου, καὶ θεραπεία αὐτῆς.

Ἀπαλλαγή ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ φόρου, ὡς ἀνυποπόρου.

Προαγωγή τοῦ κυρίου παράγοντος τῆς νῆσου, τῆς Γεωργίας, ἥτις κατὰ τοὺς τε-λευταίους χρόνους, ἐπάθε σχεδὸν ὀλικήν ἔκλειψιν, ἔνεκεν τῆς ἐλλείψεως μέσων πρὸς ὑποστήριξιν.

Σύστασις μιᾶς Γεωργικῆς τραπέζης. Καθαρισμὸς τῶν ποταμῶν κατὰ τὴν γνῶ-μην τοῦ γεωργοῦ, ἀντικατάστασις τοῦ φό-ρου τῆς Δεκάτης, διὰ τινος συστήματος εἰσαχθέντος ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι.

ὑποστήριξις τῆς ἐργασίας βιομηχα-νίας, καὶ ὠθησις πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς διὰ μιᾶς ἐνιαυσίας ἐκθέσεως ἐργασίων βιομηχανημάτων.

Βελτίωσις τῶν τῆς ἐμπορίας μέσων, διὰ τῆς παραχωρήσεως ἐυκολιών.

Σύνταξις κανονισμοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐν Κύπρῳ καπνοφύτεϊαν, καὶ ἐξεύρεσις μέσων πρὸς προαγωγὴν, διὰ τῆς ἐλατ-τώσεως τῶν φόρων τῶν ἐπιτοπίων κα-πνῶν, καὶ προσθέσεως φόρου, ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὀπίων, μὲθώδη ποσὰ ἐξάγονται καὶ ἐκμυλᾶται ὅλον τὸ αἷμα τοῦ Κυπρίου. Ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ξένων οἰνοπνευμάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνῶ-μην τῶν ἱατρῶν εἶναι ἀπλῶς δηλητη-ριώδης χυμὸς, ὅστις εἰσερχόμενος εἰς τὰ καζάνια τῶν ρακοκατασκευαστῶν, πωλᾶ-ται εἰς τὸ δημόσιον ὡς ρακὴ καὶ τοῦτο συντείνει εἰς τὸ νὰ πωλεῖται τὸ φυσικῶ-τάτωτον ποτὸν ἡ τζιζβανία εἰς εὐτελεν-στάτην τιμὴν καὶ εἰς τὸ νὰ ἐπενεργῇ δηλητηριωδὲς εἰς τοὺς φιλοπότας.

Εἶθε. Εἰς ὧτα ἀκουόντων.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1887.

Πρὸς τὴν φίλῳ Σάλπιγγι.

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην νύκτα συνέβη ἐνταῦθα ἡ ἑξῆς κλοπή.

Ὁ βιοπάρης Σωτήρης ἐπαίξε βιάζων εἰς πῖνα συλλόγαμον, ἡ δὲ σύζυγός του εὐρίσκειτο ἐν τῇ οἰκίᾳ μόνῃ μετὰ τοῦ μικροῦ υἱοῦ της, ὅτε ἤκουσε κρουμέ-νην τὴν θύραν καὶ νομίσασα ὅτι εἶνε ὁ σύζυγός της ἠρώτησεν. «Ἐσὺ εἶσαι Σωτήρη μου;» λαβούσα δὲ ἀ-πάντησιν καταπρατικὴν ἤνοιξεν. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συζύγου εἰσῆλθον δύο ἄλλοι οἵτινες ἀμέσως τὴν ἐσκέπασαν με-θὰ κα πτόττον καὶ τῆς ἐκλείσαν τὸ στόμα, ἔπειτα δὲ εἰς ἐκράτι αὐτῆς, ὃ δὲ ἑτερος ἀφῆρσεν ἐκ τῆς οἰκίας ἐν κινήσει περιέχον περὶ τὰς εἰκοσι λίρας καὶ ἀνεχώρησαν, ἀφήσαντες τὴν δυστυχὴ γυναῖκα σχεδὸν λιπόθυμον. Ὁ εἰς τῶν κλεπτῶν ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ ἐ-φόρου τὴν παντοῦφλιν τῆς γυναίκας ἀντὶ τοῦ ὑποδή-ματός του, ἔπερ ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Συνελθούσα ἡ γυ-νὴ ἐκ τοῦ φόβου ἐφώνησεν, ἀλλ' οἱ κλέπται ὤχοντο

ἀπόντες. Ὁ κ. Πλάττης ὅστις τῇ ἡμέρᾳ ἐκαίγη ἀνέ-λαβε τὰ καθήκοντά του ὡς προσωρινὸς ὑπασιάρχης Λάρνακος, τοῦ κ. Ἀμείτ μετὰτεθέντος προσωρινῶς εἰς Λευκωσίαν, εἶλας γνώσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ μέχρι σήμερον, καὶ ἔστω γνωρίζω δὲν ἤδυνήθη ν' ἀνακαλύ-ψῃ τοὺς τολμηροὺς κλέπτας, τοὺς ἀχίστους ἐκ τοῦ ὑπο-δήματος.

Πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν ἡ κυριότητα σήμερ διέδιδεν ὅτι Κύπριος τις ἀποθάνων ἐν Καλλιφόρνια κα-τέλιπε περιουσίαν 100,000 λιρῶν ὃ δὲ ἐνταῦθα Γ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἀναζητήσας εὗρεν ἐν Λάρ-νακι πενήτευσαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὴν ἀνῆγγελε τὴν οὐχὶ δυσχερῆστον καὶ τὴν ἀγγελίαν. Κα-τήνησε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ἐλάβον καὶ ἐγὼ τὸν κάλαμον νὰ δημοσιεύω τὴν εἰδήσιν καὶ τὴν καὶ συστήσω τῷ εὐτυχεῖ κληρονόμῳ νὰ μὴ λησμονήσῃ τοὺς πτωχοὺς ἀδελφούς του καὶ τὴν γενεάν αὐτοῦ πᾶσιν, ἀλλὰ νὰ ἰδρῇ καὶ πτωχοποιεῖται ἢ νὰ βοη-θήσῃ τὰ σχετικά, ὅτε αἰδήμων ἡ ἀλήθεια, ἥτις δὲν ἀρκεῖ νὰ δεικνύται ἡλικίᾳ εἰς τὰ σμύματα τῶν πολλῶν, μοὶ ἀπεκαλύφθη ἐν ὁλῇ τῇ τῇ γυνὴ-τῇ ὅτι δηλ. Κύπριος τις ἐν Λάρνακι ἀπεθάνων ἀπὸ 50 σχεδὸν ἔτων ἔγραψεν ἐς Ἀν. Φραγκοῦδης τῆς Καλλιφόρνιας εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρόξενεϊον διὰ νὰ μάθῃ ἀν' αὐτῇ ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀδελφός του. Ἀνέγνωσεν ἂν εἴνε πλούσιος ἢ πτωχός; Ἰδοὺ τὸ πᾶν. καὶ ὅμως φαντάσθητε πόσον παραμορφώνεται ἡ ἀλήθεια εἰς ἑλίγχα μόνον λε-πτὰ καὶ ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πέλειας.

Νεολόγος.

Φίλε Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

(Ἐκ τῆς Μ. Μυχχιράδος τ. 1αν. 87.)

Ἀντιφύσας τὰ ἐν τοῖς δύο τελευταῖς φύλλοις, τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 104 καὶ 105, τῆς ἐπιτήμου ἐφημερίδος σας περιέρχεται καὶ ὅπως ἀληθὴ ἀδικήματα, γινόμενα ἐπὶ τῶν ἀμπελουργῶν ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιθυμῶν δὲ καὶ ἐγὼ νὰ διακωστήσω ὑμᾶς καὶ περὶ ἄλλων ἀρκετῶν, ἅτινα γίνονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὁρεινῇ. γράφω ὑμῖν τὴν παραῤῃσά μου μετὰ τῶν ἐξῆς πληροφοριῶν, ὥς δὲν ἀναφέρετε καὶ τὰς ὁποίας παρακαλεῖσθε νὰ κατα-χωρήσητε ἐν τῇ ἐφημερίδι σας.

Τὸ πρῶτον ἀδικημα, ὅπερ ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν οἰνοποιῶν, εἶναι ὅτι δὲν ἰσχύει ὁ πᾶς τῶν ἐρυθρῶν οἶνων νόμος, ἀλλ' ἅπαντες, καὶ τὸν ἐρυθροὶ, καὶ τὸν μαύροι, τᾶπτονται ἐν τοῖς μᾶζοις καὶ εἰς φόρος πληρύνεται ἐν διαφόρῳ ποσότητι. Δὲν εἶναι μέγα ἀδικημα τοῦτο;

Ἄλλο θέλω γνωρίσῃ ὑμῖν. Ὁ ἐκτιμητὴς τῆς Κυ-βερνήσεως μόνος, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ χωρίου, ἐκτιμᾷ τὸν ἐν τῷ πῖθῳ οἶνον, οὐδένα δὲ ἄλλον δέχεται, διότι αὐ-τὸς μόνος εἶναι ἀλάνθαστος. Τὶ συμβαίνει δὲ τότε, ἀ-φοῦ καὶ τοῦ ἰδίου κατασκευαστοῦ ἢ καὶ ἄλλου ἐκτιμη-τοῦ δὲν πιστεύει; προσθέτει μεθ' ὧν τῶν κατακραυ-γῶν τοῦ χωρικοῦ, ἔστω θέλει κατὰ τὸ δακτύλ. Τοῦτο δὲ τρανὴς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι, ἂν καὶ δέκα ἐκτι-μηταὶ ἔλθωσι, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, πάντες θὰ εὐ-ρωσι πάντοτε καὶ πικροῦ περισσεύμα, οἱ οἰνοκατασκευα-σταὶ ἐκόντες ἄκοντες δέχονται τὸ περισσεύμα διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς μεταγίσεως, τῆς χωρητικότητος καὶ τοῦ βάρους τῆς κούρας καὶ τοῦτο, διότι ἐκτιμηταὶ δια-ρρῶνται οὐχὶ ἀνθρώποι πολυπράγμονες, ἀλλ' ἀδασεῖς μεσαορίται, ὡς συνέβη ἐρέτος.

(Εἰς κάτοικος τῆς ὁρεινῆς).

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ

Ἐὰν ἡ ἱστορία εἶναι πολὺτιμος φά-ρος ὁδηγὸν τὴν διάνοιαν ἀπὸ μέσου τοῦ σκοτεινοῦ τοσούτων αἰώνων, εἰς τὴν ἱ-στορία εἶναι τὸ θαυμαστότερον τηλεσκό-πιον ὅπερ παρουσιάζει εἰς τὸν ὀφθαλ-μὸν τοῦ παρατηρητοῦ πανόραμα οὐ μόνον ἐνδὸς ὁλοκλήρου κόσμου ἀλλὰ καὶ σει-ρὰν ἀτελετέτητον τῶν σπουδαιότερων, τῶν μάλιστα ἀξιωματικῶν γεγονότων τῆς ἀνθρωπότητος, τῶν διαπραχθέντων οὐχὶ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, οὐχὶ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐ-ποχῇ, ἀλλ' ἐν διαστήματι ἑκατονταετηρί-

δων όλων. αὕτη παρίστανται ἡμῖν τὴν Κύπρον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, χώραν μεγάλαν, πολυτιμοῦ καὶ εὐμαρείας. Τάσσει αὕτην μετὰ τῶν μᾶλλον ὠκευμένων χωρῶν, τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων. ἐκτίθηται ἡμῖν ταύτην χώραν διοικουμένην ὑπὸ 9 βασιλέων Ἑλλήνων, ἐν ἧ πλείυται πόλεις πολυάνθρωποι καὶ εὐδαίμονες ἦσαν ἀνεργημέναι, θυμωθεῖσαι ὑπὸ Ἑλλήνων, ὧν φέρονται καὶ τὸ ὄνομα.

Ἡ ἑλληνικὴ ἐπικράτης διαρκέσασα ἐπὶ 9 αἰώνας, ἴσον χρόνον τῆς τῶν ἐπίσης Ἑλλήνων Βυζαντινῶν Αυτοκρατοριῶν, ἀπέφωκε δὲ πλείοντον πάσης ἁλλῆς δυναστείας, διετέλεσεν ἡ περιχλειστέρα καὶ γαληνιώτερα, ἄτε ἀγωνισμένη ἀδιαλείπτως τὸν ἀγῶνα τῆς ἡμερώσεως, ἐπαγήσασα αἰωνόβια διαβάσεως ἰχνη, καὶ ἀναδείξασα τὴν Κύπρον ἀκρόμυον τοῦ Ἑλληνικοῦ δένδρου καὶ ζῶν μέλος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν εἶνε ἔργον τῆς παρούσης κρίσεως ἡ ἀριθμῆσι τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς Κύπρου ὡς ἄλλως τε τὰ ὀνόματα εἰς τοὺς πᾶσι προσεῖται ἐν τῇ ιστορίᾳ.

Μεγάλη ἑλλειψίς ὅσον ἐρεσσι ἀπηκριβωμένης ἱστορίας τῆς Κύπρου ἀνεπληρώθη διὰ τῆς νεωστὶ συγγραφείσης χωρογραφίας καὶ ἱστορίας ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμοῦ κ. Εὐρ. Ν. Φραγκοῦδη. Καίπερ μὴ ὑπαρχουσὼν ἀκριβῶν καὶ σαφῶν εἰδήσεων περὶ τῆς κατὰ διαφόρους αἰώνας καταστάσεως τῆς Κύπρου, τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἡμεῖς ἡ ἐξ ἡμερῶν ἡ μεροληπτικῶς συγγραφείσης, ὡς ἐρεκεν καὶ τῆς ἐλλείψεως αὐθεντικῶν πηγῶν, ὁ κ. Φραγκοῦδης ἔχων καὶ γνώσεις ἀρκετὰ εὐρείας περὶ τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος, συνέλεξε μετὰ ἐμβριθοῦς μελέτης τὰς ὁρθότερας σημειώσεις τῶν ἱστορικῶν καὶ μετὰ πολλῶν ἰδίων σχολίων καὶ γλαφυρῶν κρίσεων ἀπετέλεσε διτομον ἱστορίαν, ἥς τὸ μὲν πρῶτον μέρος πραγματεύεται περὶ τῶν ἀρχαίων τῆς Κύπρου πόλεων μετὰ προλόγου ἀξιολόγου, τὸ δὲ δεύτερον εἶναι τὸ κυρίως ἱστορικόν. Ἡ συγγραφή αὕτη καθίσταται πολὺτιμον ἀπόκτημα παντὸς Κυπρίου, διότι, δύναται τις εἰπεῖν, εἶναι ἡ ἐντελεστέρα ὅσων συνεγράφησαν, ῥίπτουσα φῶς ἐπὶ πολλῶν σκοτεινῶν περιόδων, μεγάλην κεκτημένων ἱστορικῆς σημασίας, ὡς ἄλλοι μὲν τέλειον παρσιώπησαν, ἄλλοι δὲ ἀνακριβῶς περὶ τούτων ἐπαρματεύθησαν. Οἱ δύο οὗτοι τόμοι εἰσὶν ἐκτεθειμένοι πρὸς πώλησιν καὶ εἰς τὰς τρεῖς πόλεις τῆς Κύπρου, ἁ.λ. ἡ ἐν ταύτῃ ἐπιδεικνυμένη ὀλιγωρία πρὸς τὰ φιλολογικὰ ἔργα εἶνε ἀναξία τόπου ἐχούτος σπουδαίων ἱστορικῶν παγεθῶν. Ὁ συγγραφεὺς ἀντὶ τὰ δυσφορήσῃ, μίαν μόνον λεπτὴν παρατήρησιν ἐποίησε πρὸς τὴν φίλον του γαλλιστί. «Chypre n'est pas riche pas même pour payer son histoire» — ἡ Κύπρος δὲν εἶναι πλουσία οὔτε ὅπως πληρώσῃ τὴν ἱστορίαν της.

Μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἐποχῆς ἡ ἀκμὴ τῆς Κύπρου εἶχε περιέλ-

θει εἰς τὸ ὑψιστον σημεῖον, διότι καὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν τοῦ Βυζαντινῶν Ἑλλήνων Αυτοκρατοριῶν ἦτο μὲν ἀνεπτυγμένη τῶν λόγων εἰς πολλῶν ἀκμαιοτέρων ἡθικῆς καὶ ἑλικῆς θέσιν ἢ ἐπὶ τῶν ἐπακαλουθησασῶν ἑξῶν δυναστειῶν, δὲν εἶχε ὅμως οὔτε τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν οὔτε ἐν τῇ αὐτῇ ἀκμῇ διατηρουμένης πόλεις, οὔτε ἰσαριθμους ταῖς τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ἐνεκεν τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς Ρωμαίους, οἵτινες καὶ τὴν ἀπεργματώσαν.

Καὶ τὸ ἀρχαῖον τοῦτο μεγαλεῖον τῆς Κύπρου δὲν ἦτορ ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἔχουσι θρόνον κατεσκευασμένον με ὅσα καὶ κρατὶ ἀνθρώπινα, ἀλλὰ μερικῶν ἡθικῶν, οὐ κρητὶς ἦτορ ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὡς τὰ φῶτα οὐδέποτε ἀπεσβέσθησαν ἐκ τῶν παρεῶν ἀνέμων τῶν εἰσπνευσάντων κατακτητῶν, ἐπιρριψάντων βροτολοιοῦν πάρος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, πέπλω δὲ πένθους περιβαλόντων φέρον καὶ οὐρανὸν ἄλλοτε γελόντα καὶ ὑπὸ δούλης φωτιζόμενον.

Τεχνήρια ἀναμνήρηστα τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου καὶ πλούτου πρόκεινται τὰ ἀναριθμητὰ κειμήλια, τὰ ὅποια, ἁλλὰ μὲν ἐν τάφοις, ἁλλὰ δὲ καλυφθέντα ὑπὸ τὰ ἐρείπια πόλεων καὶ τῶν μεγάλων, ἀφιερωμένων εἰς τοὺς θεοὺς, ἀπαρμύλλον τέχνης καὶ θαυμασίας ἀρχιτεκτονικῆς, ἐξεθάπτοντο ὑπὸ τῶν ἐπιδρομῶν ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων, κοσμοῦντα γὰρ τὰ μνημεῖα τῆς ἀνθρώπου μουσειᾶς καὶ ἔχοντα οὐ μόνον σπουδαίαν ἱστορικὴν σημασίαν, ἀλλὰ καὶ μερίστην ἑλικῆν ἀξίαν. Πλέον δὲ ἡ ἀπαξ ἐξυπηρέτησαν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν μᾶλλον τῶν σπανίων ἀρχαίων βιβλίων, τὰ ἀνασκαφέντα καὶ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀποδοθέντα ταῦτα μνημεῖα ἢ δὲ Κύπρος κατὰ διαφόρους ἐποχὰς παρέσχεν τοῖς ἀρχαιολόγοις οὐχὶ ὑποδομήματα κείμενα ἀλλ' ὅλας σελίδας τῆς ἐαυτῆς ἱστορίας γεγραμμένης ἐπὶ λίθων.

Τοιαύτη ἦν ἡ καταπληκτικὴ πλὴθος τῶν ἀρχαίων τούτων κειμηλίων, ὥστε ἐὰν αἱ γαῖαι τῆς Κύπρου ἀνεβλάστανον ἀντὶ δένδρων ἀγάλματα, σαρκοφάγους, σκήπτρα, διαδήματα, ἀνὰ γλῶσσαν διάφορα, κοσμήματα πολυτίμων μετάλλων, τέχνης λεπτοτάτης, ἀγγεῖα παντοίου σχήματος καὶ μυρία ἄλλα ὅσα, βεβαίως θὰ ἐξηφανίζοντο ἐκ τῶν ἀκαταπαύτων σιλοῶν, λυσσώδως ἐπιδιδωκομένων ἐν διαστήματι ὀλοκλήρων αἰώνων. Καὶ ὅμως μέχρις ἡμῶν ἐνυπάρχουσι τοιαῦτα πολυτίμα ἐνρήματα, ἐκθαπτόμενα ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Ἡλικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀρχαίας Κύπρου καὶ τῆς ἐνεστώσης! Ἀντὶ ἐκατοστίους πόλεων ἀκμαζουσῶν, τρεῖς μόνον πόλεις καὶ ἴσας κομποπόλεις διασώζει καὶ διαφόρους ἐσπαρμένους ἀσήμερος καὶ μικροσκοπικὰς πόλεις, ἀπάσας ἐν θλίβεσθι καταστάσει διατελούσας. Μήπως μετατοπίσθη ὁ ἀρχαῖος αὕτης οὐρανὸς τὴν δὲ τοῦτον θέσιν

κατέλαβεν ὁ τῆς Σαχάρας ἡ ἁλλῆς τινὸς ἐρήμου, ἀνχυμῶς καὶ γερνυκωμένης χώρας; ἢ διότι ἐπαύσατο ὁ τῆς ἐλευθερίας ἀγὼς καὶ σιγή ἡδέως εἰς τὰ δάση αὐτῆς, καὶ ἐμψυχώρη τὴν γένεσιν καὶ παραγωγήν καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς γένεσιν καὶ καθιστᾷ γελόντα καὶ εὐτυχῆ;

Λεμεσῶ 10 Ἰαννουαρίου 1887.

N. J. Φ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Πρώτη ὑπῆρξεν σύζυγος τοῦ ἰσχυροῦ Κρονίδου
καὶ ὄντα φρονιμώτατον ἔνευεν τοῦ ἰδίου.
Ὁ ἀπὸ γῆς ἐν μὲν ὠκεῖον, ἀντὶ τῆς σφάλας πρωτίστως,
ἄλλ' ἔργον τὴν δέσμιον κατέπειν ἀπλήστως.
Τὸ ὄνομα μου εὐκλεον ἀνθελῆς καὶ χωρίτης
δὲ λείψεις τῆς γραμματικῆς ἀμέσως ὅ' ἀπαντήσης.
Ἡ' μὴ εἰν' ἐπὶ ῥήμα ἢ ἄλλ' ἀντωνυμία
τὸ ὄν μου τὴν φρόνησιν σοὶ ἐπιβάλλειν ποίη;

Λευκωσία. Α. Α.

Λύσεις καὶ λύσεις τῶν παρ. 10.

Τοῦ αἰνίγματος: ἡ λέξις φιλία — φίλη. Τοῦ προβλήματος: ἀπωλέσθη ἔλαιον 70 ἐκ. (M. I. Εὐθύδουλος; καὶ Κ. Π. Ἀλεξίου).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κασία ἀπὸ τὸ γομ.	γρ.	150—155
» συνήθη	»	120—140
» κόκκινον	»	45—80
» ῥοζέτες ἑσθῆς	»	55—60
» ῥοζέτες	»	45—85
» ῥοζέτες εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χάλ. κατ. γρ.	»	115—116

(Μὲ ἴσως Ἀγγ. Μας 132)

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΞ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος. — Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρζανίδης. — Ἐν Βαρσοβίᾳ ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης. — Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Γ. Δημητριάδης. — Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Γ. Πηλεγκῆς. — Ἐν Κυθρίᾳ ὁ Κ. Γ. Μεγαλίδης. — Ἐν Μέρσει ὁ Κ. Γ. Κυριακίδης. — Ἐν Λατίῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρτακωῦ. — Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ. — Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Πηλεγκῆς διδάσκαλος Λιουαρίσσου. — Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Τερωννιδῆς, Κομμοδίνης.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης. — Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Γ. Κ. Γεωργιάδης. — Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαργαριτάκης. — Ἐν Τάβερνᾳ ὁ Κύριος Α. Ριστείδης Λοῖζου. — Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος. — Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ» δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμμάτων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. πᾶς δὲ ποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς διανοήματα εὐρώπ. γλώσσων καὶ εἰς τιμὰς συγκρατατάτας.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σαλπίγγος»